

Predikan, söndagen före domsöndagen 15 november 2020

Anna-Carin Gabelic

Rubrik: Vaksamhet och väntan.

Bibeltext: Psaltaren 139:1–18

Gud är en allsmäktig och en kärleksfull Gud. Gud vet allt innan vi själva förstår det. Och vi kan alltid vända oss till Gud. Det är en fantastisk psaltarpsalm vi läser idag, en sång given av David. Psaltaren var den gudstjänstbok som Jesus själv läste och använde sig av i Synagogan. Alla människor genom tid och rum, i årtusenden har i tuffa tider vänt sig till psaltarpsalmerna för tröst och uppmuntran, många har nog läst orden om och om igen.

"Herre, du rannsakar mig och känner mig. Om jag står eller sitter vet du det, fast du är långt borta vet du vad jag tänker. Innan ordet är på min tunga vet du Herre, allt jag säger."

Så är det, Gud känner oss allra bäst och ser in i vårt inre, med omsorg och kärleksfulla ögon. Gud omger oss på alla sidor, det är till Gud vi kan komma för att söka trygghet.

"Du omger mig på alla sidor, jag är helt i din hand."

Att bli buren när livet är tufft, när vi känner av novembermörkret, tänk då på att Gud bär dig. När vi är ensamma och rädda, så håller Gud oss i sin hand. Vi öppnar också vår hand när vi kommer fram och tar emot nattvarden. Vi får brödet i handen och tar emot Kristus själv. Vi får bröd och näring av detta. Det får vi hämta styrka ur.

Psaltarens text handlar också om att Gud är med oss hela livet, och att vi har livet ett kort tag på jorden, det jordiska livet tar slut. Det står i psaltaren

"Tog jag morgonrodnadens vingar, gick jag till vila ytterst i havet, skulle du nå mig även där och gripa mig med din hand." Det innebära att hur långt borta vi än är, med långt avstånd så hittar Gud oss, vi är aldrig bortglömda, Gud ser oss och griper tag i oss. Gud drar oss in i sin närhet och in i värmen.

Novembermörkret är här och vi är i slutet på kyrkoåret, nästa söndag är domsöndagen, det är en mörk och kall värld, både med vädret, vi kämpar för att få se solen genom molnen och det är ett Corona-virus som gör oss oroliga och många har insjuknat nu. Det är kämpigt för många. Det gäller då att ha samma hopp som vi har att Jesus kommer tillbaka, han som vi väntar på.

Vi får hämta kraft av psaltarens ord: ” *Mörkret må täcka mig, ljuset omkring mig blir natt, så är inte mörkret mörkt för dig, natten är ljus som dagen, själva mörkret är ljus.* ” Detta ljus får vi tända både idag här i kyrkan, men även för varandra, vi får inte fysiskt ta i varandra, men vi kan uppmuntra varandra att lyssna på varandras bekymmer och ge stöd till att allt det som sker nu är endast en tid, det kommer bättre tider, ljuset kommer åter och det blir advent snart. Vi ska ha hopp kvar och sprida det i väntan och längtans tider. Och när slutet en dag kommer, både för dig och mig, så säger psaltaren att vi får vara hos Gud. Jesus ger oss också löftet i dopbefallningen. ”Jag är med er alla dagar till tidens slut.” Det är med stor omsorg Gud håller oss i handen, bär oss när vi behöver det och ser vad vi behöver, Gud överger inte. I detta får vi leva i tacksamhet och ta vara på vårt liv idag. Guds rike är inom oss.